

EPILÓGUS

AZ UTOLSÓ TALÁLKOZÁS

1995. augusztus 15-én Londonban tanítványai egy csoportja kikísérte Gour Govinda Swamit a Heathrow repülőtérre. Akkor egyikőjük sem tudta, hogy legtöbbjüknek ez az utolsó találkozásuk a lelki tanítómesterükkel. Ironikus módon a beszélgetés témája a *gurutól* való elkülönülés volt.

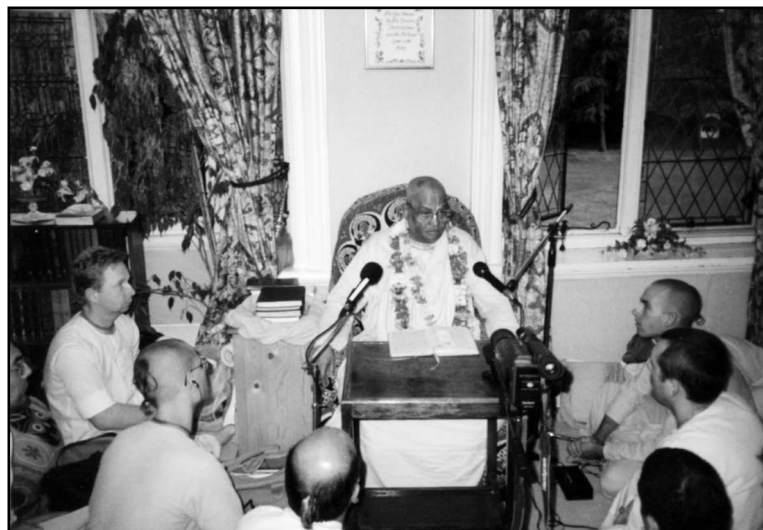
Bhakta1: Amikor nem vagyunk veled, nehéz Krşna-tudatosnak lenni. Hogyan láthatjuk mindig a *gurut*?

Gour Govinda Swami: Az elkülönülés segít. Azt eredményezi, hogy egyre és egyre intenzívebben fogsz rá gondolni. Így majd látni fogod a *gurut* a szívedben.

Bhakta2: Hát, Gurudeva, most elmész, ez annyira nehéz, olyan elszomorító...

Gour Govinda Swami (halkan nevetve): El kell mennem.

Bhakta3: Néha azt érezzük, hogy oly sok kegyet adsz, majd elmész. Milyen formában képes a

Bhaktákkal beszélgetve, Navadvīpa Candra dāsa otthonában, Londonban.

guru megjelenni a szívben? Láthatjuk a *gurut* más megnyilvánulásokban, más emberekben is?

Gour Govinda Swami: Mint ahogyan Kṛṣṇának is különböző megnyilvánulásai léteznek, úgy a *guru-tattva* egy, ám több megnyilvánulása van. Ismered a *Guru-vandanā* című könyvet? Az mindent elmagyaráz, a *samaṣṭi-gurut* és a *vyasṭi-gurut* is. Ha megérted a *guru* e két aspektusát, akkor világos megértésed lesz a *guru-tattváról*.

*Bhakta*3: Mit tehet egy tanítvány, ha úgy érzi, nehéz kapcsolatba kerülnie a *guruval*, nagyon távolinak érzi magát a *gurujától*?

Gour Govinda Swami: Sírjon! Hogyan kaphatnád meg úgy, ha nem sírsz érte? Ez a kegy! Ha Kṛṣṇa olyan helyzetbe hoz, hogy sírva fakadsz, akkor azt úgy kell megértened, hogy „Kṛṣṇa kegyes hozzám. Sírásra késztet.”

„HA MÉLYEBBRE AKARSZ MENNI . . .”

Dhanurdhara Swami: *Nem álltam túl közeli kapcsolatban Gour Govinda Mabārājával. Csak ballottam róla és a prédikálásáról. Az az eset, ami igazán mély benyomást tett rám, az eltávozása után történt. Akkor nagy nyomást és elidegenedést éreztem. Nagyon-nagyon nehéz időszakot éltem meg ekkoriban az ISKCON-nal való kapcsolatomban, és kritikus döntéseket kellett meghoznom. Az a kérdés is felmerült bennem, hogy milyen hatása van Prabhupāda közösségének a Prabhupādával való kapcsolatomra.*

Ennek a bizonyos időszaknak a csúcán, két-három napon belül két erőteljes álmom is volt. Mindkét álmom ugyanabban a környezetben játszódott; volt egy kicsi, vörös homokkőből készült kunḍa, körülötte egy gyönyörű erdő és egy fehér homokkőből épített samādhi, amely úgy nézet ki, mint Viśvanātha Cakravartī Thākura samādhija. Az első álomban Śrīla Bhaktisiddhānta ott ült a samādhi előtt, és azt mondta, „Ne aggódj, én elfogadlak”. Két nappal később ugyanezt álmodtam, csak ekkor Śrīla Gour Govinda Mabārāja ült ugyanazon a helyen a samādhi előtt. Szeretetteljesen megsimogatta az arcomat, és így szólt: „Ha mélyebbre akarsz menni, én segíteni fogok!”

Nem sokkal ezután Vṛndāvanában találkoztam egy paṇḍitával, aki, anélkül, hogy bármit is mondtam volna neki az élményemről, elkezdett beszélni arról, hogy miket olvasott az álmokról. Elmondta, hogy amikor Kṛṣṇa tudja, hogy egy bhaktának bátorításra van szüksége, és ez a bhakta nem alkalmas még arra, hogy megközelítse a transzcendentális birodalmat, akkor transzcendens álomként száll alá a tudatalattijába. Attól kezdve Gour Govinda Mabārāja praṇāma mantrája része a napi imáimnak, kifejezetten azoknak, melyekkel gaura-bhaktiért imádkozom. Néhány istentestvérem, akik a Kṛṣṇa-tudatban, a vṛndāvana-bhaktiban elmélyült sādhakák, úgy gondolják, különböző bhakták eltérő módon

tudnak segíteni abban, hogy megkapjuk Mahāprabhu kegyét. Ők imádják Gour Govinda Mahārāját, mert úgy érzik, hogy Prabhupāda, a guru-paramparā és Śrī Caitanya Mahāprabhu képviselője. Természetesen Prabhupāda a gyökere az életükben mindennek, de sokan erősen érzik, hogy a gaura-bhaktiért és Śrī Caitanya Mahāprabhu mély megértése érdekében különleges kapcsolatba léphetnek Gour Govinda Mahārājával az imáikon keresztül.¹

Sacinandana Swami: Amióta kapcsolatba kerültem Gour Govinda Mahārājával Németországban, azóta fenn is tartom ezt a kapcsolatot vele úgy, hogy rendszeresen hallgatom a leckéit, kifejezetten azokat, melyek Gauráról szólnak, és olvasom a könyveit. Ismerek néhány idős sannyāsīt az ISKCON-ban, akik még az oltárukra is tettek képet Gour Govinda Mahārājáról, s egyfajta śikṣa-guruként tekintenek rá. Egy idős bhakta egyszer kapott egy levelet Gour Govinda Mahārājától. Ez a bhakta azt kérdezte Mahārājától, hogy „Honnan kaphatunk irányítást, amikor a lelki tanítómesterünk már nincs jelen?” Gour Govinda Mahārāja azt válaszolta, hogy „A szívben lakó Úr el fogja rendezni, hogy vagy egy másik bhakta lép be az életedbe és részesít tanításban, vagy a bhakti-śāstrákon keresztül fog vezérelni.” Amikor ez a sannyāsī beszélt nekem erről a szép válaszról, elhatároztam, hogy én is írok neki. A levélben megkérdeztem, tudna-e magyarázatot adni a heloddhūnita-khedayāviśadayā kezdetű vershez, amelyet Svarūpa Dāmodara Gosvāmī írt és amely Mahāprabhu kegyének hatását mutatja be.²

Nem sokkal, miután elküldtem a levelet, Mahārāja bhubaneswari titkárán keresztül lesújtó választ kaptam, amely szerint Gour Govinda Mahārāja elhagyta a bolygót. Úgy látszik, Mahārāja elolvasta a leveletem és készült válaszolni, de eltávozott, mielőtt lehetősége nyílt volna erre. Óriási veszteségnek éltem meg, mert időnként voltak kérdéseim, melyekre a saját lelki tanítómesterem vonalába illő válaszokat szerettem volna kapni. Rendkívüli szomorúság szállt meg. Úgy

éreztem, nem használtam ki megfelelően azt az időt, amit ez az emelkedett vaiṣṇava velünk töltött. Nagyon bánatos voltam a távolléte miatt.

Egy napon azonban újra találkoztam Gour Govinda Mahārājával, egy álmom során. Nagyon ragyogónak és boldognak látszott. Valamilyen egyszerű környezetben ült, egy olyan kutira közelében, amelyben a sādhuok laknak, de mindez egy ragyogó erdőben, Vrndāvana erdejében történt. „Hogy vagy?” – kérdeztem tőle.

Csak nevetett rajtam, körbemutatott és így szólt: „Nézd Mahārāja, ennek köszönhetően teljesen boldog vagyok!” Az álmot követően megbékéltem, nem bánkódtam tovább.³

ÚJABB TALÁLKOZÁS

Mahānidhi Swami: Śrīla Gour Govinda Swamit fel kell írunk azon nagyszerű, felszabadult bhakták listájára, akik azért jöttek, hogy megáldják és megszépítsék ezt a világot. Ő a mi örök jóakarónk és barátunk. Śrīla Gour Govinda Swami egy bandhu, mindenkinek a barátja, aki vrajavāsī, Vrndāvana lakója szeretne lenni és Rādhārānīt mañjariként akarja szolgálni, különösen annak érdekében, hogy segítése és táplálja az Ő elkülönülésben érzett hangulatát. Ebben a világban mindenkinek rendelkeznie kell egy olyan baráttal, amilyen Gour Govinda Swami. Hallgatnia kell a szent tanításait, felvételeit és olvasnia kell a megvalósításaival teli könyveit. Ha megfogjuk a kezét és követjük a tanításait, akkor újra találkozhatunk Vele Vrajában, és így feleleveníthetjük a barátságunkat Gour Govinda Swamival, Brajabandhuval.

EGY ALÁZATOS KÉRÉS

Bhaktarūpa dāsa: Remélem, az ISKCON bhaktái megértik Gour Govinda Swami misszióját. Biztos vagyok benne, hogy ez meg fog történni, hiszen ők nagyon kedvesek Śrīla Prabhupādának, aki

AMIKOR A JÓSZERENCSE FELVIRRAD

azt akarja, hogy a bhakták megértsék Śrīla Gour Govinda Swami Gurudeva dicsőségét. Bárki, aki így segít Śrīla Prabhupādának, kétségtelenül megkapja az áldásait. Néhányan talán nagyon lelkesen próbáljuk végrehajtani szeretett Gour Govinda Swamink misszióját, de lehet, hogy nem vagyunk elég ügyesek. Tehát ha az ISKCON vezetői azzal a szeretettel fogadják majd az unokaöccseiket, mint azt az ilyen kapcsolatokban általában látjuk, tolerálnák az érzéseiket és a szolgálatukat, akkor nagyon boldog ISKCON-családunk lesz!⁴

Végjegyzet

¹ Interjú. 2010. december 12.

² Caitanya Caritamṛta Madhya-līlā 10. fejezet, 119. vers.

³ Interjú. 2010. november 27.

⁴ Beszélgetés. 1996. február 11. Bhubaneswar. In: In Loving Memory of Srila Gurudev.